

614. Az élet nékem Krisztus

Vad Péter Zsigmond

1. Az é - let né - kem Krisz - tus, a ha - lál nye - re - ség. Ez
2. Már in - du - lok bé - ké - ben, vár Krisz - tus, test - vé - rem, És

5
az én re - mény - sé - - - gem: kez - det - té lesz a vég.
az ő kö - ze - lé - - - ben szent cé - lom el - é - rem.

3. Megküzdve életemnek sok baját, ínségét,
Meglátom Istenemnek fényes dicsőségét.

4. Ha erőtlenségemben nem lesz szó ajkamon,
Akkor is maradj vélem, fogadd el sóhajom.

5. Az életünk ellobban, miként a gyertyaláng,
A szívünk végsőt dobban, és éj borul reánk.

6. Ám lelkem mégse bántsza a bú és félelem!
Velem az Úr, és nála üdvömet meglelem!

7. Megváltó Istenemmel mennyben együtt leszek,
Hol én neki örömmel mondok dicséretet.